

Düzenin İmam-Hatip Kuşatması

-HAKSÖZ

Aylardır utanmaz bir oyun oynanıyor siyaset sahnesinde. Sistemin efendileri ne ahlaki, ne hukuki hiçbir kural tanımaksızın en utanılabilir hünelerlerini birbiri ardına sahneliyorlar. Çirkinleştikçe çirkinleşiyor, azgınlaştıkça azgınlaşıyorlar. Cahiliye dönemi müşriklerinin acıkınca helvadan kendi elleriyle yaptıkları putları yemeleri misali, çağdaş ve laik müşrikler de iş sıkıya geldi mi kutsal bildikleri, daha doğrusu halka kutsal bellettikleri her şeyi bir çırpıda feda etmekten çekinmiyorlar.

Halk iradesi, sivil yönetim, meclisin üstünlüğü vb. bütün kavram ve değerler resmi ideoloji duvarına toslayıp birer birer dağılıyor. "Ama"larla, "velakin"lerle başlayan açıklamalar son tahlilde askeri vesayeti meşrulaştırıcı söyleme kılıf teşkil ediyor. Olayın en trajikomik tarafı ise tüm bu şaklabanlığın, tüm bu hukuksuzluğun "demokrasi"yi korumak adına yapıldığı iddiası. İnanılmaz bir sahtekarlıkla yüz yüzeyiz. Resmen askeri faşist bir diktatörlük kurumsallaştırılıyor, siyasal-toplumsal hayatın tüm alanlarına doğrudan müdahil bir hale geliyor ve bu durum iktidar sahipleri ve borazanları medya tarafından "demokrasinin korunması" diye sunuluyor. O nasıl bir demokrasi ise!

Mevcut durum bir tür seferberlik demokrasisi sanki. Demokrasisi az, seferberliği çok elbette. Hükümetiyle, muhalefetiyle, medyasıyla, bürokrasisiyle herkes hani harıl söz konusu seferberlik ortamına ayak uydurmaya çalışıyor. Tehlike çanlarının bir müddettir sert çalmaya başlamasıyla birlikte, apoletlilerin rızasını almadan neredeyse nefes bile almamayı kendilerine şiar edinmiş olanlar bütün adımlarını ordunun hizasında atmaya gayret sarf ediyorlar. Bir yandan da "kahraman ordumuzun, "milletimizin gözbebeği ordumuz"un demokrasiye bağlılığı, meclisin iradesine tâbi olduğu bilmem kaç bininci defadır tekrarlanma ihtiyacı duyuluyor. Yalanın bini bir para! Tekrarlana tekrarlanma yalama olmuş bu sözlerle kim, neye İkna edilmeye çalışılıyor, o da belli değil. Belli olan, netleşen, belirginlik kazanan tek şey, düzenin kimliğidir.

Seferberlik görüntüsünü pekiştiren görüntülerden biri olan Genelkurmay brifingleri bu durumu doğrulamaktadır. Toplumda etkinliği bulunan değişik kesimlerin mensuplarının birbiri ardına Genelkurmay'a çağrılıp burada brifinge tâbi tutulması olayının kendisi, verilen mesajın içeriği kadar önemli bir gelişmedir. Bu tür düzenlemelerle ordu toplumsal-siyasal hayat üzerindeki etkinliğini, yönlendiriciliğini daha bir artırmakta, daha görünür kılmaktadır.

Öte yandan, medya mensuplarına verilen brifingin ayrıntılı bir tarzda basına yansımalarının da ortaya koyduğu gibi bu brifinglerde geçilen mesajın içeriği de oldukça ses getiricidir. Ordunun asıl yüzünün dışa değil, içe dönük olduğunun açıkça itiraf edilmesi çok ciddi bir gelişmedir. 3. Dünya ülkelerinin neredeyse tamamında orduların asıl konumlanışlarının kendi halklarına yönelik olduğu bilinen bir husustur. Ama yine de bu gerçeğin bizzat ifade edilmesi, işin iyiden iyiye zıvanadan çıktığının bir delili olarak kabul edilebilir. Öte yandan PKK ile İslamcı hareketler arasında kurulan paralellik, PKK'ya karşı mücadele ile İslami hareketlerle mücadelenin iç içe geçirilmesi gibi yaklaşımlar, Erzurum Jandarma Bölge Komutanı Osman Özbek'in bir kızgınlık anında ağzından kaçırdığı varsayılan sözlerinin hiç de öyle bir dikkatsizlik eseri olmayıp, bizatihi ordunun stratejik yaklaşımını yansıttığını göstermiştir ki, bu durum bazıları için ayrı bir sürpriz olsa gerek!

Hâlâ göremeyen kaldı mı bilemeyiz ama, düzenin İslami gelişime karşı topyekün bir saldırıya geçtiğini görmemek körlükten öte bir zaafiyet demektir. Her geçen gün biraz daha katı bir laik faşist dikta düzenine doğru evrilmekte olan mevcut sistemin, özellikle 28 Şubat tarihli MGK

toplantısı ile hızlanan süreçte İslami gelişimi bastırmak, yok etmek için sürekli yeni adımlar attığı, her gün yeni cephe açmak suretiyle İslami tehdide yönelik mücadelesine topyekün bir nitelik kazandırdığı görülmektedir.

Düzenin en son ve en etkili cephelelerinden birini eğitimin kesintisiz 8 yıla çıkarılması girişimi oluşturuyor. Bu, beraberinde ilk etapta İmam Hatip'lerin orta kısımlarının kapatılması, bir sonraki aşamada ise İmam Hatip Liseleri'nden mezun olan öğrencilerin üniversiteye girişlerinin engellenmesi, sınırlandırılması anlamına geliyor.

Düzen, İmam Hatipler'e kafayı o kadar takmış bir halde ki, orta öğretim düzeyindeki toplam öğrenci oranının ancak % 5'ini teşkil eden İmam Hatipler'i tırpanlamak telaşıyla tüm eğitim sistemini tam bir kaos ortamına sürüklemesi kaçınılmaz olan girişimlere gözü kapalı dalabiliyor. Hiç bir altyapı hazırlığı bulunmamasına ve yakın vadede de bulunması mümkün olmamasına rağmen, sırf İmam Hatipler'e olan karşıtlık nedeniyle, 8 yıl zorunlu eğilim gündeme getiriliyor ve illa ki kesintisiz olacak diye de tutturuluyor, Bu ısrarın ardında yatan asıl sebebin hükümeti yıkmak olduğu düşünülebilir. Sistemin efendileri İmam Hatip meselesinin Refahiyol hükümetinin kırılma noktası olduğunu bildiklerinden, muhtemeldir ki koalisyonu dağılmaya zorlamak için bu konuda bu kadar ısrarlı bir tutum takınıyor olabilirler. Bununla birlikte 8 yıl kesintisiz konusuna RP'li hükümetten kurtulmak için bir manevra alanı olarak özellikle yüklenildiği varsayılacak olsa bile sistemin İmam Hatip okullarına yönelik duyduğu rahatsızlık, tedirginlik ve hatla düşmanlık açık bir vakıa olarak ortadadır.

Sistem İmam Hatip okullarından korkmaktadır. Tek parti döneminin tıkanmaya yüz tuttuğu dönemlerde kendi ideolojisine payanda teşkil etmesi amacıyla açılmasına izin verdiği bu okulların, süreç içinde halkın müdahil olmasıyla kontrolünden çıkması karşısında, sistem çaresiz kalmış ve bugün görüldüğü şekliyle açıkça paniklemiştir. 8 yıl kesintisiz eğitim dayatması, bu panik halinin bir sonucudur. Yine panikleme halinin ne tür saçmalıklara yol açabildiğinin ilginç bir göstergesini Genelkurmay'ın bastırdığı, dini eğilim kurumlarının 2005 yılına kadar muhtemel yayılmasını konu alan bir broşür ortaya koymaktadır. Milliyet gazetesinde de yayınlanan broşüre bakılırsa, bu gidişle İmam Hatip okullarından mezun öğrenci sayısı. 2005 yılında tek başına ""dinci" partiyi iktidar kılmaya yetecekmiş. Hem nüfus artışını, hem de diğer okullardan mezun olan öğrenci sayısını sabit tutup. İmam Hatip okullarından mezun olanların sayısının her sene artacağına ve üstelik bu okullardan mezun olanların blok halinde bir partiye destek vereceklerine dair "bilimsel" bir çalışma ancak Türkiye'de yapılabilir. "Bu kadar cehalet ancak tahsille mümkündür" özdeyişini hatırlatan bu rapor, konuya yaklaşımda akıl-mantık gibi objektif ölçülerden epeyce uzaklaşıldığının ve sistemin sahiplerinin içinde bulundukları panik halinin kendilerini ne tutarsızlıklara sürüklediğinin bizlere somut bir örneğini sunmaktadır.

İmam Hatip tartışması, düzenin saldırgan ve tutarsız kimliği ile beraber RP'nin de ilkesizlikte sınır tanımayan, pragmatizmi amentüleştirmiş bir hareket olduğunun göstergelerini sunmaktadır. Özellikle Erbakan'ın sürekli eveleyip geveleyip, bir türlü dilinin altından baklayı çıkarmayıp ciddi bir "satış" durumunun işareti olarak yorumlamak pek yanlış olmasa gerekir. 26 Nisan tarihli MGK toplantısının üzerinden günler geçmesine rağmen kendi tabanının ve parti grubunun bütün tepkilerine ve ısrarlarına karşın Erbakan'ın bir türlü açık ve net bir tavır koymaması, hükümet kolluğunda oturmak için vazgeçilemeyecek hiçbir şeyinin olmadığını göstermektedir. Çevik Kuvvet'e onay, Olağanüstü Hal'in uzatılması, YAŞ kararlarının tasdiki, MGK'nın irtica bildirisine imza, İsrail'le anlaşmalara devam ve siyonist katillerle ballı börekli görüşmeler... Bu onursuz zincire yeni bir halka olarak İmam Hatipler'in budanmasının eklenmesi, bilenmedik bir gelişme sayılmayacaktır. Burada Erbakan ve RP'li yetkililere şu soruyu sormak gerekir: İktidar uğruna vazgeçemeyeceğiniz tek bir ilkeniz var mı? Evet tek bir tane olsun, "bundan geri adım almayız" diyebileceğiniz bir ilkeniz mevcut mu.

Ve siz RP gemisinin yolcuları, her sarsıntıda fazlalık gözüken yükleri alarak yola devam etme mantığı ile hareket eden bu kaptanın kılavuzluğunda varacağınız sahilin neresi olacağını hiç düşünmez misiniz? Sistem savunuculuğunu postal parlatmaya, postal yalamaya vardır, gemisini kurtaran kaptan rolündeki Fethullah'a niçin kızılıyorsunuz. Niteliksel açıdan aranızda ciddi ne gibi bir fark kaldı, tanımlayabilir misiniz? Fethullah Gülen'in dün söylediğini bugün siz söylüyorsunuz. Bugün söylediğini de yarın yine sizin söylemeyeceğinizin garantisi mi var.

Bugün egemenler İmam Hatiplerin kapatılması sonucunu verecek bir düzenlemeyi, özellikle RP eliyle gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Böylece müthiş bir güç gösterisi yapma fırsatı yanında, kitlenin tepkisini de hafifletme hesabı yapılmaktadır. Bu okulların birinci dereceden sahiplenicisi sözcüsü konumundaki bir partinin tasarrufundan sonra kimsenin gıkını çıkarmayacağı düşünülmektedir. Ama bu hesap yanlış ve Bağdat'tan da olsa geri dönmeye mahkumdur. İmam Hatip okullarını düzen yapmadığı gibi, RP ya da Erbakan da yapmamıştır. Bu okullar halkındır ve halk mutlaka kendi okulunu korumalıdır, koruyacaktır.

"İşleri mevcut hükümete bırakma" mantığı müslüman kitleye her gün yeni bir olumsuzluk, yeni bir kayıp getirmiştir. Bu mantık ataleti, pasifizmi ve sonuçta yenilgiyi doğuran, iflas etmiş bir mantıktır. Bugün İmam Hatipler'e yönelen kuşatma zinciri, bu okulların teslim alınma işlevi tamamlandığında hiç şüphesiz başka alanlara yönelecek ve çember daralarak boğucu kuşatma sürdürülecektir. Biçilen kefeni yırtmanın tek yolu müslüman halkın, boğazına kadar uzlaşmacılığa saplanmış ikiyüzlü politikacıların oyalama taktiklerini bir kenara bırakıp, sorunlarına kendisinin sahip çıkmasıdır.

Haksöz Dergisi Sayı: 74 - Mayıs 1997

Kaynak: Düzenin İmam-Hatip Kuşatması - Haksöz